

3 שעות שהשם ימחל לו כי לא ידע חמר הענין. התפלל והתוודע עד שהרגיש עלפון חושים ממש, טילפן לחברו, שכבר חזר בתשובה בעבר, ובקש ממנו שיבוא לפתל לעזור לו, חברו בא ונסעו למבל במוצא, כך התחיל תהליך חזרה בתשובה עזב את אשתו הגויה ואת החיים הגוים והיום כפה ומנבעת על ראשו, פאותיו ארכות, התחתן עם אשה בשרה, וביתו מלא ילדים לומדי תורה הקדושה. כל אלו מבחו של הרשב"י ויע"א, וזו רק נמא אחת.

ונזכיר שוב מפרשתינו פרשת בא, שואל הכן הרשע מה העבודה הזאת לכם?

כך גם נמצא אנשים השואלים: מה לכם ולזוהר?

מה לכם לעסוק בנסתרות?

"ואמרתם זבח פסח הוא לה" ועל כך נדבר עוד מעט ונבאר את הענין בהרחבה.

דעו כי כל מי שלא לומד זוהר לא עמדו רגליו על הר סיני כמבואר בזוהר פרשת בהעלתך

נקדים את דברי הזוה"ק: בלמוד זוהר הקדוש תמידים בסדרם, בזה ממשו עליו קדושה כקבלת התורה בהר סיני כמו שכתוב בזוהר פרשת בהעלתך¹⁴ (דף קנב.) דקרי לעוסקים בהכמת האמות אינון דהוו קיימי בטורא דסיני. ובאר הצדיק הקדוש המקובל האלוקי רבי יהודה פתיה ז"ע, וז"ל: ונראה לי בבאור בנותו כי בתחלה בשיצאו ישראל לקראת האלקים, היו מתיצבים בתחתית ההר, ואחר כך נאמר: "וירא העם וינעו ויעמדו מרחק", כי היו יראים פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו. והיה מקצת מהעם שהיו ששים ושמחים לקראת השכינה ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמד מרחוק אפילו אם ימותו ממש, ועליהם הוא מה שכתוב בזוהר הנזכר "אינון דקיימו בטורא דסיני", כלומר ולא נעו ועמדו מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף, ולכן הם זוכים להכמת האמות. ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק, בן הם עושים גם עתה שנמים ועומדים מרחוק להכמת האמות, מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

ואם רוצים לזכות ליציאת מצרים ליציאה מן הגלות "ואמרתם זבח פסח הוא לה". ואמרתם זבח הקרבן שלנו הוא לומר פסח לחלק את המילה יהיה לנו פה סח הקרבן שלנו הוא לומר בפה לה' שבהים להקדוש ברוך הוא באמירת זוהר.

באור לעינים באורו של השל"ה הקדוש, שכתב על כך: "הנה מבאר מכאן שחבור הזוהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים.

בהקדמה דף ה' ע"ב דבור המתחיל "דרגא תמינא" (ולמנא דאתי, וינין לאסתכלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא. וילעתיד לבוא הם עתידים להסתכל ולהתבונן בנשמה של הנשמה של התורה, כי אחר תחית המתים עתיד הקדוש ברוך הוא לדרוש תורה חדשה בסודות נעלמים, מה שאי אפשר בזמן הזה לידע מהותה.) (הביאור מהפירוש מתוך מדבש).

4. וזה לשונו: הפימין עבדי דמלכא עלאה, והחכמים שהם עבדים של מלך העליון, אינון דקיימו בטורא

שהם עבדים של מלך העליון, אינון דקיימו בטורא דסיני, ואותם שעמדו על הר סיני, לא מסתכלי אלא בנשמתא דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו' ואינם מסתכלים אלא בנשמת התורה שהיא עקר כל התורה ממש, כלומר שיודעים שבסיפורים ונם בגופי התורה יש פנימיות, שהם רוי התורה והפגנות שצריך לכוון בכל מצוה ומצוה. עד כאן לשונו. ונכתב בצדו, אמר מעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני.) (ועין בתיקוני זוהר